

## Nauki mędrca

Pewien stary mędrzec miał syna, który nie chciał wychodzić z domu, ponieważ miał kompleksy na punkcie swojego wyglądu. Lękał się zatem, że ludzie będą się z niego naśmiewać. Ojciec tłumaczył mu, że nie należy nigdy słuchać tego, co mówią inni, i postanowił mu to udowodnić.

- Jutro – powiedział – pójdziesz ze mną na bazar!

Opuścili dom wczesnym rankiem; stary mędrzec na grzbiecie osła, a syn pieszo u jego boku.

Kiedy przybyli na miejsce, tamtejsi kupcy nie mogli powstrzymać się od szemrania:

- Spójrzcie na tego człowieka, litości nie ma! Wypoczywa na grzbiecie osła, a swemu biednemu synowi każe iść pieszo.

Mędrzec powiedział do syna:

- Dobrze słyszałeś? Jutro znów przyjdiesz ze mną na bazar.

Następnego dnia mędrzec i jego syn postąpili odwrotnie: chłopiec usiadł na grzbiecie osła, a starzec szedł u jego boku. Przy wejściu na plac targowy byli już ci sami kupcy.

- Spójrzcie na to niewychowane dziecko – mówili. - Siedzi spokojnie na grzbiecie osła, gdy jego stary ojciec musi wlec się w pyle drogi. Podobny widok – cóż to za nieszczęście!
- Dobrze słyszałeś? - zapytał ojciec syna. - Jutro znów przyjdiesz ze mną na bazar.

Trzeciego dnia wyruszyli pieszo, ciągnąc osła za sobą na postronku.

- Spójrzcie na tych dwóch idiotów – drwili kupcy. - Idą pieszo, jakby nie wiedzieli, że osły są po to, żeby na nich jeździć.
- Dobrze słyszałeś? - zapytał mędrzec. - Jutro znów przyjdiesz ze mną na bazar.

Czwartego dnia, kiedy opuszczali dom, obydwaj siedzieli na grzbiecie osła. Kupcy przy wejściu na plac dali upust swojemu oburzeniu:

- Co to za wstyd! Spójrzcie n tych dwóch! Nie mają żadnej litości dla tego biednego zwierzęcia!

Piątego dnia przyszli na targowisko, niosąc osła na swych barkach. Kupcy skwitowali to wybuchem śmiechu:

- Spójrzcie na tych dwóch głupców, którzy niosą osła, zamiast go dosiadać!

Mędrzec podsumował to wszystko takim wnioskiem:

- Drogi synu, jak słyszałeś, cokolwiek w życiu zrobisz, ludzie zawsze będą mieli ci coś do zarzucenia. Dlatego nie wolno przejmować się ich zdaniem: rób to, co wydaje ci się słuszne, i idź swoją własną drogą.

[Źródło: Na kanwie bajki perskiej, w: *Bajki filozoficzne*, M. Piquemal, Warszawa 2002]